



அன்றிரவு சப்பல் அபி. பி வரசந்தியா, கிளிசரியாத் தியா அல்லது வாதநாரயணித் தியா எனப்பது ஞாபகத்தில் இல்லலை. மலெலிய சூள்ளிப் பச்சதைத்தடி. அம்மா மூதலில் ஆத்திரம்தீ ருமட்டும் விளாசித் தள்ளிவிட்டா. பின்னர் என்னை அடித்ததற்காகவும், நான்காதலிப்பதற்காகவும் அழுதுகொண்டிருந்தா. நான் அடியின் வலியைவிட அம்மாவின் அழுகையைத் தாங்க முடியாது அழுது கொண்டிருந்தேன்.

அது அர்த்த ஜாமம். அண்ணா, தம்பியர், தங்கையர் எல்லோரும் தங்கிவிட்டார்கள். அப்பா களனியா புகையிரதநிலையைத்தில். பெத்தம்மா (அம்மாவின் அம்மா) மட்டும் அம்மாவுக்குத் துணையாக அல்லது என்காதலை மறக்கப்பண்ணுவதற்காக அங்கிருந்தா.

பெத்தம்மா, பாட்டாவும் நித்திரையாகிய பின் அவருக்கு இந்த விசயத்தைப்பற்றி எதுவாமே சொல்லாமல் பின் வீட்டிலிருந்து வந்திருந்தா. பெத்தம்மா வந்தபின் அம்மா அடிக்கவில்லை. „கடிதங்கள் வதைத்திருந்தால் கொண்டிருந்து இந்த அடப்புக்குள் போட்டு விட்டு, அவனது நினைவுகளையும் அத்தோடு கருக்கிவிடு“ என்று மணறாடிக் கொண்டே இருந்தா. குசினிக் குள்தான் அந்த நாடகம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்தப் பெரிய வீட்டில் குசினியை ஏன் அம்மா தரேந்தடுத்தா எனப்பது பற்றியும் நான் எதுவும் சிந்திக்கவில்லை.

அது அம்மாவுக்கு நான் பெயர் சொல்லத் தொடங்கிய வயது. எனது இரசாயனக் கொப்பிக் குள் அந்தக் கடிதம் இருந்தது.

□□□□□ □□□ □□□□□□ □□□□□□
 □□□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□□
 □□ □□□□□□□□□ □□□□
 □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□...

